

лем енергетики, очолює експертну раду з електротехніки та енергетики ВАК України, НТК «Керування енергетичними системами та пов'язані з ним процеси інформаційної взаємодії» (ТК 162), входить до складу редколегій багатьох фахових періодичних видань.

Наукові досягнення і громадська діяльність О.В. Кириленка відзначені державними преміями та нагородами: медаллю Академії наук УРСР та премією для молодих учених (1983); золотою медаллю ВДНГ СРСР (1988); премією ім. С.О. Лебедева НАН України (1995); Державною премією України в галузі науки і техніки за працю

«Розробка наукових основ та засобів підвищення енергетичної ефективності та їх впровадження у системах управління постачанням і використанням електроенергії, природного газу та тепла» (1999). У 2008 р. йому присвоєно звання «Заслужений діяч науки і техніки України». Він став лауреатом конкурсу «Лідер паливно-енергетичного комплексу—2009» у номінації «Вчений».

Наукова громадськість, колеги й друзі вітають Олександра Васильовича з ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, творчої наснаги, яскравих наукових звершень.

80-річчя члена-кореспондента НАН України Г.П. БОРИСОВА

---

3 травня виповнилося 80 років визначному вченому-матеріалознавцю членові-кореспондентові НАН України Георгієві Павловичу Борисову.

Г.П. Борисов народився 1930 р. у м. Тирасполі (Молдова). У 1950 р. закінчив Київський індустріальний технікум і був призначений на роботу майстром спеціального ремісничого училища в м. Бердичеві. Упродовж 1953–1958 рр. він навчався в Київському політехнічному інституті, де здобув кваліфікацію інженера-металурга за спеціальністю «ливарне виробництво чорних і кольорових металів». У 1958 р. за розподілом направлений у новостворений Інститут ливарного виробництва АН УРСР (нині — Фізико-технологічний інститут металів та сплавів НАН України). Свою трудову діяльність Георгій Павлович розпочав із посади інженера, згодом працював стар-

шим інженером, молодшим і старшим науковим співробітником. У 1966 р. Г.П. Борисова призначено завідувачем відділу нових методів лиття, який згодом було реорганізовано у відділ механіки рідких і тверднучих сплавів. На цій посаді вчений працює і сьогодні. У 1964 р. він захистив кандидатську, а в 1983 р. — докторську дисертації.

Дослідження, покладені в основу кандидатської дисертації Г.П. Борисова, були спрямовані передусім на поліпшення технологічних властивостей формувальних матеріалів. Подальші його наукові студії з вивчення закономірностей впливу регульованої теплосилової дії на характер розвитку гідродинамічних, теплофізичних, кристалізаційних процесів та процесу живлення тверднучого виливка збагатили науку в галузі ливарного матеріалознавства новими уявленнями про будову та структурно-механічні

властивості двофазних сплавів в умовах температур кристалізації, гідромеханіку рідких металевих систем, закономірності розвитку газоусадкових процесів та формування структури виливка.

Комплексний підхід до вирішення питання поліпшення якості та експлуатаційних властивостей литих виробів до рівня деформованих сплавів став вагомим внеском у розв'язання таких актуальних для сучасної української промисловості проблем, як ефективне зменшення матеріало- та енергоємності продукції машинобудування й підвищення її конкурентоспроможності на світовому ринку. Для широкого впровадження ресурсощадних технологій у виробництво під керівництвом Георгія Павловича було розроблено п'ять моделей високопродуктивних машин нового типу для лиття під низьким тиском, серію яких виготовив Тираспольський завод «Литмаш».

У доробку вченого понад 270 публікацій у вітчизняних і зарубіжних виданнях. Запропоновані ним нові методи досліджень, технологічні та конструктивні рішення захищені 139 авторськими свідоцтвами і патента-

ми. Г.П. Борисов створив авторитетну наукову школу з розроблення нових методів лиття. Серед його учнів — 4 доктори та 11 кандидатів наук.

Георгій Павлович активно працює не лише на науковій ниві. Так, понад 20 років він на громадських засадах виконував обов'язки декана ливарного факультету Київського народного університету технічного прогресу. Крім цього, учений — один із організаторів Асоціації ливарників України і член її ради, входить до складу спеціалізованих учених рад ФТІМС НАН України та Національного технічного університету України «КПІ» із захисту докторських і кандидатських дисертацій, є членом редакційних колегій журналів «Процессы литья» і «Металознавство та обробка металів».

У 1995 р. Г.П. Борисова було обрано членом-кореспондентом НАН України, а в 1999 р. йому присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Наукова громадськість, колеги та учні сердечно вітають Георгія Павловича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, творчого довголіття та нових вагомих здобутків.

70-річчя члена-кореспондента НАН України А.М. ДОВБНІ

12 травня виповнилося 70 років відомому вченому в галузі прискорювальної техніки, ядерної та радіаційної фізики членові-кореспондентові НАН України Анатолію Миколайовичу Довбні.

А.М. Довбня народився в м. Краснограді Харківської області в родині робітників. У 1957 р. вступив на фізико-математичний факультет (відділення ядерної фізики) Хар-

ківського державного університету. З другого курсу проходив практику у Фізико-технічному інституті АН УРСР (лабораторія Я.М. Фогеля), розробляючи проблему отримання пучків лужних іонів і детектування слабких струмів заряджених частинок. У 1962 р. після закінчення університету Анатолій Миколайович остаточно вирішив присвятити своє життя науці і став працю-